

Kosmische klankreis als eresaluut

Geluidskunst Met 'The Hohmann Transfer' eert de Bredase geluidskunstenaar Martijn Hohmann zijn familienaam en overleden vader.

Mark van de Voort

Een maanreis als overgangsrite van leven naar dood. Hemel en aarde raken elkaar even, begeleid door onheilspellend zoemende klanken en mysterieus prevelen. Een verhaal in klanken dat bij de keel grijpt. De Bredase geluidskunstenaar Martijn Hohmann (1968) werkte twee jaar aan de cd-release *The Hohmann Transfer*. Een eresaluut aan zijn overleden vader. Een klankwerk waar hij in stilte op broedde en dat er nu uit moest.

Heel veel uitgaves heeft de Bredanaar niet op zijn naam staan, maar *The Hohmann Transfer* is zoiets als een magnum opus. Een poëtische klankcollage van betekenisvolle veldopnames en meditatieve passages. Indringend zijn de geluidsopnames van zijn vader, Piet Hohmann, een veelzijdige kunstenaar die excelleerde in zowel grafisch werk als in monumentale sculpturen. Eind 2017 overleed hij. Martijn Hohmann maakte deze laatste opnames op het sterfbed van zijn vader. „Hij spreekt heel zachtjes over een rode vurige bal of grote zon. Een beeld dat opdoemde omdat hij ergens pijn had”, vertelt Martijn Hohmann aan zijn ruime huiskamer- en atelier in Boeimeer. Net als zijn vader is hij opgeleid aan kunstacademie St. Joost in Breda. Vanuit zijn passie voor dwarse muziek is Hohmann gaan componeren. Achter zijn computer bouwt hij hele klankwerelden. „Een vooruitstrevende muzieksce- ne is er niet in Breda, het komt vooral uit mezelf.”

Met zijn familienaam als aanknopingspunt begon voor Hohmann een creatieve reis. Centraal staat de 'Hohmann transfer',

Een vooruitstrevende muzieksce- ne is er niet in Breda, het komt vooral uit mezelf

— Martijn Hohmann

een term uit de astronomie waar- bij de overdrachtsbaan van een ruimtevaartuig wordt beschreven. De Duitse wetenschapper Walter Hohmann bedacht deze manoeuvre in 1925. „In mijn werk leg ik graag onverwachte verbanden. Zo combineer ik de zonbeelden van mijn vader met geluiden uit de Apollo 10 in 1969. Hierop hoor je de astronauten verbaasd luisteren naar fluitende ruimteklanken.”

Zo heeft Hohmann ook zee- en windklanken gebruikt uit het archief van Wim van Holstein. „Als geluidstechnicus van St. Joost verzamelde hij talloze geluidsopnames. Ik heb de beschikking gekregen over veertig banden. Rond deze unieke collectie plan ik al voorzichtig een volgend project.”

De cd-release ziet er prachtig uit. Naast een chique cd-uitgave heeft Hohmann een exclusieve cd-box uitgebracht. Een gelimiteerd luxe-exemplaar met maankartaal en toepasselijke kunstwerkjes. „In Japan heb ik zelfs een aparte editie uitgebracht. Er was vraag naar. Toch mooi.”

Meer informatie: [Universaal.nl](#)

▲ Martijn Hohmann bouwt thuis in Breda eigenzinnige klankwerelden. Zelfs in Japan is daar vraag naar. FOTO RONMAGIELSE/PIX4PROFS